

Sygn. akt: KIO 1280/19

WYROK
z dnia 22 lipca 2019 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Dagmara Gałczewska-Romek

Protokolant: Aldona Karpińska

w sprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 5 lipca 2019r przez **wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Sages Sp. z o.o., Politechnika Warszawska, ul. Nowogrodzka 62c, 02-002 Warszawa** w postępowaniu prowadzonym przez zamówienia **Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, Wybrzeże L. Pasteura 1 , 50-367 Wrocław.**

przy udziale **Elsevier B.V. z siedzibą w Amsterdamie Radarweg 29, 1043NX Amsterdam, Holandia** zgłaszających przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. **umarza postępowanie w zakresie zarzutu nr 2 lit. d odwołania dotyczącego zaniechania wezwania wykonawcy Elsevier B.V. do złożenia prawidłowych dokumentów potwierdzających brak karalności członków zarządu Elsevier B.V.**
2. **uwzględnia odwołanie w zakresie zarzutu dotyczącego nieprawidłowej oceny oferty konsorcjum Sages Sp. z o.o. oraz Politechnika Warszawska i nakazuje Zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz nakazuje dokonanie ponownego badania i oceny ofert i przyznanie konsorcjum Sages Sp. z o.o. oraz Politechnika Warszawska dodatkowej punktacji w kryterium doświadczenie zawodowe zespołu wdrożeniowego.**
3. **w pozostałym zakresie zarzuty odwołania oddala.**

4. kosztami postępowania obciąża po połowie: **Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, Wybrzeże L. Pasteura 1 , 50-367 Wrocław** w kwocie **9 300 zł 00gr** (słownie: dziewięć tysięcy trzysta złotych zero groszy **oraz wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Sages Sp. z o.o., Politechnika Warszawska, ul. Nowogrodzka 62c, 02-002 Warszawa** w kwocie **9 300 00gr** (słownie: dziewięć tysięcy trzysta złotych zero groszy i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez **wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Sages Sp. z o.o., Politechnika Warszawska, ul. Nowogrodzka 62c, 02-002 Warszawa** tytułem wpisu od odwołania.

2.2. zasądza od **Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, Wybrzeże L. Pasteura 1 , 50-367 Wrocław** na rzecz **wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia: Sages Sp. z o.o., Politechnika Warszawska, ul. Nowogrodzka 62c, 02-002 Warszawa** kwotę **9 300 zł 00gr** (słownie: dziewięć tysięcy trzysta złotych zero groszy) stanowiącą zwrot połowy uiszczonego wpisu oraz wynagrodzenia pełnomocnika Zamawiającego, zgodnie ze złożoną do akt sprawy fakturą.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1986 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego **we Wrocławiu**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający - Uniwersytet Medyczny im. Piastów Śląskich we Wrocławiu jako Lider Projektu, działający w imieniu i na rzecz Partnerów Projektu: Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku, Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego, Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach, Uniwersytetu Medycznego w Lublinie, Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie, Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego i Instytutu Medycyny Pracy im. prof. dra med. Jerzego Nofera w Łodzi – prowadzi w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia na dostawę licencji na system i wdrożenie systemu na potrzeby Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu oraz 7 jednostek partnerskich, prezentującego i promującego osiągnięcia naukowe i potencjał badawczy. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 10 kwietnia 2019r. pod nr 2019/S 071-167353. Postępowanie jest prowadzone w oparciu o przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004r. Prawo zamówień publicznych (tj. 2018, poz. 1986 ze zm.).

W dniu 5 lipca Odwołujący - wykonawcy wspólnie ubiegający się o udzielenie zamówienia – Sages Sp. z o.o. oraz Politechnika Warszawska - wniósł odwołanie wobec:

1. dokonania wyboru oferty wykonawcy Elsevier B.V. z siedzibą w Amsterdamie (dalej „Elsevier”) jako najkorzystniejszej w postępowaniu,
2. zaniechania przez Zamawiającego dokonania wszystkich czynności niezbędnych do dokonania pełnej oceny oferty wykonawcy Elsevier, którego oferta została ostatecznie wybrana jako najkorzystniejsza w Postępowaniu, w tym w szczególności:
 - a. zaniechania wezwania Elsevier na podstawie art. 90 ust. 1 PZP do udzielenia wyjaśnień w zakresie kluczowych aspektów dotyczących wyliczenia ceny lub kosztu oferty tego wykonawcy, pomimo, iż istnieją uzasadnione wątpliwości, iż oferta ta jest rażąco niska w stosunku do przedmiotu zamówienia,
 - b. zaniechania wezwania Elsevier na podstawie art. 87 ust. 1 PZP do udzielenia wyjaśnień w zakresie kluczowych aspektów oferty takich jak zgodność zaprezentowanego doświadczenia projektowego wykonawcy z wymaganiami SIWZ, dostosowania oferowanego systemu do polskiego prawa, w szczególności pod kątem możliwości realizowania przez zaoferowany system Pure w warunkach krajowych funkcji systemu CRIS oraz faktycznej dostępności kluczowych ekspertów Elsevier do realizacji zamówienia na rzecz Zamawiającego podczas gdy obecnie realizują oni inne wdrożenia za granicami Polski,

- c. zaniechania wykluczenia Elsevier z postępowania na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 14 i 15 PZP, pomimo niewykazania przez Elsevier, iż podmiot ten nie podlega wykluczeniu z postępowania,
 - d. ewentualnie - zaniechania wezwania tego wykonawcy na podstawie art. 26 ust. 3 PZP do złożenia prawidłowych dokumentów potwierdzających brak karalności wszystkich członków zarządu Elsevier zgodnie z treścią Rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy w postępowaniu o udzielenie zamówienia z dnia 26 lipca 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1126),
3. dokonania nieprawidłowej oceny oferty Konsorcjum polegającej na błędnej ocenie zaprezentowanego doświadczenia zawodowego zespołu wdrożeniowego Konsorcjum, w szczególności w zakresie: (1) systemu Bazy Wiedzy Politechniki Warszawskiej, (2) systemu ONKO.SYS, (3) systemu InterScienceCloud realizowanego dla Uniwersytetu Medycznego w Łodzi i (4) systemu Uczelniana Baza Wiedzy Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz w konsekwencji przyznaniu Konsorcjum w ramach tego kryterium zbyt małej liczby punktów, co doprowadziło do przyznania Konsorcjum zbyt małej, łącznej liczby punktów w ramach oceny oferty.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 24 ust. 1 pkt 14 i 15 PZP, art. 26 ust. 3, art. 87 ust. 1, art. 90 ust. 1, art. 91 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 1 Pzp.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania w całości i nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej w postępowaniu i w ramach tej ponownej oceny ofert:

- a. wezwanie Elsevier na podstawie art. 90 ust. 1 PZP do udzielenia wyjaśnień w zakresie kluczowych aspektów dotyczących sposobu wyliczenia ceny lub kosztu oferty tego wykonawcy,
- b. wezwanie Elsevier na podstawie art. 87 ust. 1 PZP do udzielenia wyjaśnień w zakresie kluczowych aspektów oferty takich jak zgodność zaprezentowanego doświadczenia projektowego z wymaganiami SIWZ, dostosowania oferowanego systemu do polskiego prawa, pod kątem możliwości realizowania przez zaoferowany system Pure w warunkach krajowych funkcji systemu CRIS oraz faktycznej dostępności kluczowych ekspertów Elsevier do realizacji zamówienia na rzecz Zamawiającego podczas gdy obecnie realizują oni inne wdrożenia poza granicami Polski,
- c. wezwanie Elsevier na podstawie art. 26 ust. 3 PZP do złożenia dokumentów potwierdzających brak karalności wszystkich członków zarządu Elsevier, zgodnych z treścią Rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie rodzajów dokumentów, jakich

może żądać zamawiający od wykonawcy w postępowaniu o udzielenie zamówienia z dnia 26 lipca 2016 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 1126) lub wykluczenie tego wykonawcy z Postępowania na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 14 i 15 PZP, ze względu na niewykazanie, iż nie podlega on wykluczeniu z Postępowania,

- d. dokonanie ponownej oceny doświadczenia zawodowego zespołu wdrożeniowego zaprezentowanego przez Konsorcjum i przyznanie Konsorcjum właściwej liczby punktów w ramach tego kryterium, w szczególności w zakresie: (1) systemu Bazy Wiedzy Politechniki Warszawskiej, (2) systemu ONKO.SYS, (3) systemu InterScienceCloud realizowanego dla Uniwersytetu Medycznego w Łodzi i (4) systemu Uczelniana Baza Wiedzy Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu,

Odwołujący wniósł o zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Konsorcjum kosztów postępowania odwoławczego, w tym zwrotu kosztów wynagrodzenia pełnomocnika.

W ocenie Odwołującego, dokonując oceny oferty Elsevier Zamawiający zaniechał dokonania następujących czynności:

- a. wezwać Elsevier do wyjaśnienia rażąco niskiej ceny,
- b. wezwać Elsevier do wyjaśnienia oferty w zakresie prezentowanego doświadczenia,
- c. wezwać Elsevier do wyjaśnienia oferty w zakresie dostosowania oferowanego systemu do polskiego prawa, pod kątem możliwości realizowania przez system Pure w warunkach krajowych funkcji systemu CRIS oraz faktycznej dostępności kluczowych ekspertów Elsevier do realizacji zamówienia na rzecz Zamawiającego podczas gdy obecnie realizują oni inne wdrożenia poza granicami Polski,
- d. wezwać Elsevier do złożenia prawidłowych dokumentów potwierdzających brak karalności wszystkich członków zarządu

Odwołujący wskazał, że wartość oferty powinna budzić uzasadnione wątpliwości Zamawiającego i powinna być wyjaśniona tak jak to miało miejsce w przypadku oferty Odwołującego. Wartość tej oferty jest bowiem o ponad 28% niższa od wartości szacunkowej zamówienia. Znacznie bardziej rażąco przedstawia się kwestia relacji wartości oferty Elsevier do kwoty jaką Zamawiający podał w trakcie otwarcia ofert. Cena tej oferty wynosi bowiem jedynie 56% kwoty przeznaczonej na realizację zamówienia. Z niezrozumiałych jednak przyczyn Zamawiający zaniechał badania tego aspektu oferty, co należy oczywiście uznać za wadę Postępowania.

W świetle znowelizowanego brzmienia art. 90 ust. 1 ustawy PZP, nie ulega wątpliwości, że zamawiający może powziąć wątpliwości co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia za zaoferowaną cenę, także w sytuacji, gdy cena oferty jest niższa np. o 20% od wartości zamówienia lub średniej arytmetycznej wszystkich złożonych ofert, w okolicznościach związanych z konkretnym zamówieniem. Zamawiający może wezwać wykonawcę również w

każdej innej sytuacji, w której wysokość ceny lub kosztu oferty, a nawet jedynie ich istotne części składowe budzą jego wątpliwości, mimo iż cena całkowita lub koszt nie jest niższa niż szczególny ustawowy limit. W przypadku oferty Elsevier rzetelne badanie oferty winno doprowadzić do konkluzji iż, w szczególności w obliczu wartości kwoty jaką Zamawiający zamierza przeznaczyć na realizację zamówienia, oferta Elsevier wydaje się rażąco niska a zatem podlega wyjaśnieniu.

Odwołujący wskazał, że Zamawiający powinien mieć świadomość, iż firma Elsevier B.V. jest spółką zarejestrowaną w Holandii, która nie prowadzi na terenie RP działalności w zakresie wytwarzania i wdrażania oprogramowania, a co za tym idzie, nie dysponuje odpowiednim zespołem na terenie RP. Ponadto jest jednym z dwóch najdroższych dostawców systemów CRIS na świecie, nie ma żadnych doświadczeń we wdrożeniach w Polsce, a jego produkt nie jest dostosowany do norm polskiego prawa. Odwołujący wskazał także, iż koszty w ofercie dla Zamawiającego złożonej w ubiegłym roku w poprzednim przetargu na ten sam przedmiot zamówienia były znacząco wyższe, całkowity koszt projektu wynosił 15 731 821 zł tj. 19 350 000zł brutto a wg oferty w tym przetargu 15 057 543, 91zł brutto, więc niemal 4 mln mniej. Zwrócił także uwagę w poprzednim przetargu średni koszt rocznej opłaty od drugiego roku wynosił 302.185,64 Euro, tj. ok. 1.299.398 PLN - jest to roczny koszt utrzymania dla wszystkich uczelni, a zatem roczny koszt utrzymania na jedną uczelnię wynosił ok. 162.424 PLN. Część kwoty dotyczącej kosztów wdrożenia całego systemu w obecnej ofercie wynosi 387.692,40 Euro (netto), co daje ok. 1.667.077 PLN netto. Zachodzi zatem istotne pytanie czy koszt ten obejmuje adaptację systemu do języka polskiego i do polskiego prawa (w ofercie Konsorcjum koszt wdrożenia przy krajowych stawkach i bez potrzeby dostosowywania do języka polskiego i polskiego prawa został wyliczony na 1.394.874 PLN).

Odwołujący porównał także cenę oferty do kosztów zgłoszonych w JEDZ wdrożeń zagranicznych systemu Pure. W szczególności w USA koszt projektu dla konsorcjum 6 uczelni wynosi 1 500 000 USD, co dla kursu USD/PLN =3,75 daje 5 625 000 PLN, można przyjąć że średnio koszt wdrożenia i jednej rocznej licencji na jedną uczelnię wynosi 925 000PLN. W ofercie dla Zamawiającego koszt wdrożenia i licencji wynosi mniej niż 400 000PLN, a więc jest ponad 2-krotnie tańszy niż dla uczelni amerykańskich.

Wątpliwości Odwołującego wzbudziła także kwestia, na jakiej podstawie zostało zweryfikowane doświadczenie prezentowane przez Elsevier. Bazując na informacji JEDZ nt. doświadczenia Odwołujący zwrócił uwagę na brak adresów URL w rejestrze DRIS, w szczególności dla jednostki centralnej. Nie jest, zdaniem Odwołującego, jasne czy w systemie wskazanym przez Elsevier jako doświadczenie tego wykonawcy, jednostka centralna w ogóle istnieje. Z 5 uczelni tylko dwie prezentują dane na swojej stronie internetowej.

Z informacji prasowych na stronie Elsevier nie wynika jasno, czy jest to jedna instancja z wydzieloną przestrzenią dla różnych instytucji czy są różne instancje a nawet jeśli różne instancje to czy są one zlokalizowane na serwerach odrębnych fizycznie, jak to zakłada Zamawiający, wreszcie gdzie jest jednostka centralna zapewniająca komunikację między systemami. Oferowany przez Konsorcjum system Omega-PSIR jest systemem otwartym i publikuje szczegóły swojej architektury w publikacjach naukowych, do których Zamawiający ma dostęp. Pure jest zamknięty, a mimo to Zamawiający wierzy oferentowi na słowo, jeśli idzie o doświadczenie, mimo, że analiza tych wdrożeń od strony sieci internet nie pozwala wnioskować, czy wdrożenie obejmuje projekty oraz jaka jest architektura fizyczna wdrożenia. Drugie wdrożenie Elseviera jest bardziej klarowne, jest jednostka centralna, są projekty <https://www.researchwithni.com>. Nie ma jednak informacji na temat fizycznego rozproszenia serwerów, co powinno zostać wyjaśnione. Zdaniem Odwołującego, konieczne jest wezwanie Elsevier do wyjaśnienia doświadczenia, w szczególności w zakresie lokalizacji jednostki centralnej wdrożenia w Holandii, udowodnienia fizycznego rozproszenia oraz udowodnienia, iż wdrożenie przechowuje informację nt. projektów, tj. wypełnia znamiona systemu CRIS.

Odwołujący podniósł także, że system Pure w jego ocenie nie jest dostosowany do polskiego prawa, ponieważ nie pozwala gromadzić danych specyficznych dla prawa krajowego. Jako, że nie istnieje definicja “wszystkich aspektów działalności”, to należy ją interpretować na gruncie prawa krajowego. Zdaniem Odwołującego wspomniany brak dopasowania do polskich realiów będzie trudny do naprawienia. Ustawa 2.0 będzie wymagać dokonania istotnych zmian w strukturze metadanych większości typów (naukowców, publikacji, projektów, osiągnięć, aktywności). Zmiany te muszą znaleźć odzwierciedlenie w raportach, statystykach, ocenach osiągnięć, itp.

Kolejnym aspektem, który wymaga wyjaśnienia jest kwestia dostępności ekspertów Elsevier. Odwołujący poddał w wątpliwość czy wskazani eksperci Elsevier prowadzą obecnie wdrożenia innych systemów za granicą czy też przeniosą się do Polski i będą dostępni dla Zamawiającego i jakie będą tego koszty, w szczególności w kontekście ich delegacji pracowniczych i jaki będzie to miało wpływ na łączny koszt wdrożenia u Zamawiającego. Z tego też względu Zamawiający powinien tę kwestię precyzyjnie wyjaśnić, gdyż w tym zakresie może potencjalnie wchodzić w grę wykluczenie firmy Elsevier na podstawie art. 22d ust. 2 PZP.

Odwołujący wskazał także, iż Elsevier nie przedłożył prawidłowych dokumentów potwierdzających brak karalności członków zarządu, mimo, iż był do tego wezwany przez Zamawiającego. Na potwierdzenie braku karalności członków swego zarządu Elsevier przedłożył oświadczenia p. S. W., p. L. C. i p. K. B. złożone przed notariuszem potwierdzające brak karalności tych osób. Tymczasem jak wynika z ugruntowanego orzecznictwa Izby

dokumentem potwierdzającym niekaralność osób zamieszkujących na terenie Wielkiej Brytanii jest Basic Disclosure Scotland. Przywołując liczne orzecznictwo w tym zakresie, Odwołujący stwierdził, iż przedłożenie oświadczeń członków zarządu Elsevier złożonych przed notariuszem na potwierdzenie braku karalności tych osób było działaniem nieuprawnionym. Tym samym wykonawca ten nie wykazał, iż nie podlega wykluczeniu z postępowania.

W zakresie niewłaściwej oceny oferty Odwołującego, podniósł, że Zamawiający w sposób nieuzasadniony odrzucił doświadczenie konsorcjum w zakresie systemów rozproszonych, mimo złożonych w tym zakresie szczegółowych wyjaśnień. Wszystkie wskazane przez konsorcjum systemy w pełni spełniają wymagania Zamawiającego tj. są systemami CRIS i są systemami rozproszonymi. Odwołujący przywołał definicję „systemu rozproszonego” zamieszczoną w SIWZ oraz opis kryterium „doświadczenie zespołu wdrożeniowego” i wskazał, że w dokumencie „odpowiedzi i korekta” jest zapis, który mówi o „trzech wdrożeniach rozproszonego systemu CRIS” a w SIWZ (XIV Opis Kryteriów p.3 Tabela) jest mowa o trzech rozproszonych wdrożeniach. Te dwa zapisy nie są równoważne. W kwestii oddalenia fizycznego serwerów zapis w definicji podanej w SIWZ nie precyzuje jak daleko od siebie serwery muszą być fizycznie oddalone. Odwołujący przyjął, że iż komponenty muszą się znajdować w odrębnych fizycznie maszynach/serwerach by ten wymóg był spełniony. Odwołujący wskazał, że iż system rozproszony może składać się z różnych modułów, różnych dostawców, w szczególności dotyczy to także systemu rozproszonego CRIS. Wobec tego należy rozumieć, że przy ocenie doświadczenia członków zespołu wykonawcy kryteria wskazane przez Zamawiającego spełnia każdy system, który jest zgodny z definicją systemu CRIS i definicją systemu rozproszonego. Innymi słowy:

- a. jest systemem typu CRIS - tj. dostarcza funkcjonalności typowych dla systemu CRIS,
- b. jest rozproszony (w rozumieniu zastosowania technologii typowych dla architektury rozproszonej, tj. tak jak to jest w przypadku OMEGA-PSIR, które to rozumienie jest zgodne z definicją podaną w SIWZ),
- c. wymienia dane pomiędzy komponentami rozproszonymi, prezentując je przy tym użytkownikowi poprzez dedykowany interfejs użytkownika.

W wezwaniu do wyjaśnień treści oferty Zamawiający oświadczył, że „punktowane są wdrożenia rozproszone systemów typu CRIS, a nie integracja systemów typu CRIS z innymi systemami”. Konsorcjum traktuje tę interpretację jako próbę zawężenia definicji systemu rozproszonego CRIS, przez co mogłaby być rozumiana inaczej niż ta w treści SIWZ. Poprzez wskazanie przez Zamawiającego w tymże wezwaniu wykluczenia możliwości budowania systemu w oparciu o różne zintegrowane składowe Zamawiający uściśla definicję przyjętej na potrzeby SIWZ terminologii, co jest już jednak na tym etapie Postępowania niedopuszczalne. Odwołujący nie zgodził się także w opinią Zamawiającego wyrażoną w piśmie „zawiadomienie

o weryfikacji doświadczenia” z dnia 27.06.2019r. Żadna definicja z podanych przez Zamawiającego nie zakazuje integrowania różnych elementów w ramach jednego systemu. W toku postępowania Zamawiający nie dawał żadnych sygnałów, które mogłyby sugerować, że interesuje go nie „system” lecz „monolityczna aplikacja”. Żadna definicja funkcjonująca w praktyce i teorii systemów informatycznych oraz rozproszonych nie mówi nic, że system rozproszony ma być monolityczną aplikacją. Za kuriozalne Odwołujący uznał wyjaśnienia Zamawiającego w piśmie „Zawiadomienie o weryfikacji doświadczenia” z dnia 27.06.2019r., która nawiązuje do pktC ppkt 5OPZ. Warunek ten nie jest warunkiem do oceny doświadczenia, lecz jest wyłącznie wymaganiem dotyczącym produktu końcowego, a zatem nie może mieć wpływu na ocenę doświadczeń wykonawców ubiegających się o zamówienie. Definicja systemu rozproszonego została umieszczona w sekcji Definicje OPZ jak i w SIWZ i tylko ta definicja może mieć zastosowanie do oceny spełniania warunków udziału w postępowaniu. Bezzasadne odrzucenie doświadczenia konsorcjum we wdrożeniu Bazy Wiedzy Politechniki Warszawskiej (BW PW) oznacza utratę 14 pkt w ocenie oferty, a zatem ma wpływ na wynik postępowania. Wdrożenie to ma komponenty fizycznie oddalone, serwery są w innych budynkach, na co wskazuje mapa w odwołaniu. System ISOD został wdrożony najpierw na Wydziale Elektrycznym, a następnie na Wydziale Inżynierii Produkcji Politechniki Warszawskiej. Stanowi on obsługę dziekanatu, a jego funkcjonalność łączy w sobie cechy prostego systemu CRIS oraz systemu obsługi studentów. W zakresie CRIS system ten pozwala rejestrować publikacje, projekty, osiągnięcia i aktywności, wszystko zgodnie z wymaganiami systemu POL-ON. System ten ma istotny dla obu wydziałów moduł oceny dorobku naukowego (funkcjonalność CRIS). Z uwagi na specyficzne potrzeby tych wydziałów w zakresie sprawozdawczości i oceny pracownika w roku 2013, tj. wtedy, gdy decyzją Rektora Uczelniana Baza Wiedzy stała się centralnym repozytorium systemu, przyjęto rozwiązanie polegające na włączeniu obu instancji ISOD do struktury CRIS Politechniki Warszawskiej, dzięki temu stanowią one elementy systemu CRIS. Obecnie dwa wydziały użytkują to oprogramowanie, lecz z punktu widzenia uczelni jako całości, Baza Wiedzy PW jest postrzegana, jako jeden spójny system służący wszelkim celom zarządczym, raportowym, itp. Co jest godne podkreślenia, rozwiązanie połączenia tych systemów z systemem Centralnym odpowiada dokładnie temu, co jest niezbędne w rozwiązaniu budowanym dla Zamawiającego (synchronizacja danych, deduplikacja, itp.). Z ostrożności procesowej Odwołujący wyjaśnił, iż w pierwszej wersji system Politechniki Warszawskiej składał się wyłącznie z oprogramowania OMEGA-PSIR rozproszonego na instalacje lokalne wydziałów oraz instalację centralną. Ta forma realizacji systemu jest identyczna z projektem SINBAW, który Zamawiający zaakceptował.

W zakresie systemu ONKO.SYS opisanego w pkt 3 tabeli Odwołujący wskazał, że dysponuje potwierdzeniem Centrum Onkologii, że system jest systemem rozproszonym, spełniającym

wymagania systemu CRIS. Dodatkowo, infrastruktura, na której posadowiony jest projekt ONKO.SYS rozlokowana jest w dwóch centrach: podstawowym i zapasowym. Fizyczne serwery centrum podstawowego znajdują się w jednym pomieszczeniu, w różnych szafach, zaś centrum zapasowe znajduje się w osobnym budynku. Zadaniem Odwołującego niezależnie, czy jest to osobny budynek, pokój, czy szafa serwerowa w pokoju, to w ramach omawianego systemu faktycznie występuje fizyczne oddalenie infrastruktury.

W zakresie systemu InterScienceCloud Zintegrowana platforma informacji o działalności naukowej Uniwersytetu Medycznego w Łodzi (pkt 2 tabeli z wyjaśnieniami Konsorcjum), podkreślił, iż posiada potwierdzenie od klienta, że są to różne maszyny fizyczne w różnych serwerowniach w różnych budynkach. Ponadto instalacja klienta wykorzystuje zdalny moduł czasopism posadowiony w infrastrukturze Politechniki Warszawskiej.

W przypadku wdrożenia UMED Łódź – Omega jest zainstalowana na 2 serwerach jako (1) oprogramowanie testowe i (2) produkcyjne, a obie te instalacje wymieniają między sobą dane. Jest to rozwiązanie typu *peer-to-peer* w tym sensie, że węzły są jednakowo uprzywilejowane i wymiana jest prowadzona w obie strony: testowanie nowych rozwiązań jest realizowane na wersji testowej, zawsze na kompletnych danych (dzięki synchronizacji od węzła produkcyjnego do testowego), ponadto na wersji testowej są testowane nowe raporty, pivoty, dane słownikowe, formularze, itp. Po zaakceptowaniu nowych i przetestowanych wersji struktur raportów, pivotów, słowników, itp. następuje aktywizowanie komunikacji z wersji testowej do produkcyjnej. Komunikacja danych "merytorycznych" (z wersji produkcyjnej do testowej) jest aktywna bez ograniczeń.

Odnosząc się do systemu Uczelniana Baza Wiedzy Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (pkt. 1 tabeli z wyjaśnieniami Konsorcjum), Odwołujący potwierdził, iż wszystkie maszyny znajdują się w jednej i tej samej infrastrukturze Centrum Informatycznego UAM, która jest zwirtualizowana, jednakże system wirtualizacji wykorzystuje więcej niż 1 maszynę fizyczną, co wypełnia znamiona fizycznego oddalenia. Ponadto instalacja klienta wykorzystuje zdalny moduł czasopism posadowiony w infrastrukturze PW (podobnie jak w przypadku UMED). System CRIS zbudowany jest z komponentów różnych firm (omega, dspace, axapta). Ponadto, tak jak w poprzednim punkcie wykorzystywany jest zdalny moduł czasopism posadowiony w infrastrukturze PW na instancji OMEGA-PSIR, który to moduł jest komponentem całego systemu (rozproszonego) w UAM.

Zamawiający i Przystępujący po jego stronie wykonawca Elsevier złożyli pisemne stanowisko w sprawie, wnosząc o oddalenie odwołania. Zamawiający poinformował, że uwzględnia zarzut nr 2 lit. d odwołania dotyczący zaniechania wezwania Elsevier na podstawie art. 26 ust. 3 Pzp do złożenia prawidłowych dokumentów potwierdzających brak karalności wszystkich członków

zarządu Przystępującego zgodnie z treścią rozporządzenia Ministra Rozwoju w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Przystępujący Elsevier nie wniósł sprzeciwu wobec uwzględnienia przez Zamawiającego zarzutu odwołania.

Na podstawie dokumentacji akt sprawy oraz biorąc pod uwagę stanowiska stron i uczestnika postępowania zaprezentowane w trakcie rozprawy, Izba ustaliła i zważyła co następuje:

W pierwszej kolejności ustalono, że odwołanie nie zawiera braków formalnych oraz został uiszczony od niego wpis. Nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania na podstawie art. 189 ust. 2 ustawy Pzp.

Izba stwierdziła, że Odwołujący wykazał przesłanki dla wniesienia odwołania określone w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp, tj. posiadanie interesu w uzyskaniu danego zamówienia oraz możliwość poniesienia szkody w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów Pzp.

Na rozprawie strony i uczestnik postępowania podtrzymały swoje pisemne stanowiska.

Izba oddaliła zarzuty dotyczące niewłaściwej oceny oferty Elsevier sp. z o.o., za wyjątkiem zarzutu dotyczącego zaniechania wezwania do złożenia prawidłowych dokumentów potwierdzających niekaralność członków zarządu Elsevier, który został przez Zamawiającego, zgodnie z jego oświadczeniem złożonym do protokołu rozprawy, uwzględniony. Wobec braku sprzeciwu ze strony Przystępującego Elsevier co do uwzględnienia w części zarzutów odwołania, Izba na podstawie art. 186 ust. 2 Pzp umorzyła postępowanie odwoławcze w tym zakresie.

Izba nie podzieliła argumentacji Odwołującego, iż Zamawiający zaniechał wezwania Elsevier do wyjaśnienia elementów oferty, mających wpływ na wysokość ceny.

W tym zakresie Izba ustaliła, że cena oferty Elsevier to 2 856 787,46Euro, co daje 15 057 543,91 zł brutto, zaś cena oferty Odwołującego to 11 722 425,20zł. Wartość szacunkowa zamówienia publicznego wynosił 16 939 060 zł.

Zgodnie z art. 90 ust. 1 Pzp zamawiający zwraca się o udzielenie wyjaśnień, w tym złożenie dowodów, dotyczących wyliczenia ceny lub kosztu, jeżeli zaoferowana cena lub koszt, lub ich istotne części składowe, wydają się rażąco niskie w stosunku do przedmiotu zamówienia i budzą wątpliwości zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi przez zamawiającego lub wynikającymi z odrębnych przepisów. Wezwanie do udzielenia wyjaśnień winno nastąpić w sytuacji, gdy cena oferty lub

jej elementy składowe budzą wątpliwości zamawiającego, które to wątpliwości winny mieć charakter obiektywny a nie wynikać z subiektywnego przekonania innego wykonawcy, ubiegającego się o udzielenie tego zamówienia publicznego.

Zdaniem Izby, w analizowanej sprawie Odwołujący nie wykazał, iż zachodzą obiektywne przesłanki, które mogłyby wzbudzić u Zamawiającego wątpliwości co do zaoferowanej przez Elsevier ceny oferty i które uzasadniałyby wszczęcie procedury w trybie art. 90 ust. 1 Pzp.

Okoliczność, jaką podnosi Odwołujący iż cena oferty Elsevier jest niższa o 28% od wartości szacunkowej zamówienia oraz stanowi jedynie 56% kwoty przeznaczonej na realizację zamówienia, nie oznacza jeszcze, że Zamawiający winien powziąć wątpliwości co do możliwości wykonania przez Elsevier zamówienia. Zauważyć trzeba, że oferta Elsevier jest ofertą o ponad 3 mln droższą od oferty konsorcjum Sages i Politechniki Warszawskiej, co dowodzi tego, że jest ceną rynkową, realną i możliwa jest realizacja zamówienia za podaną cenę.

Podnoszone przez Odwołującego argumenty dotyczące tego, że koszt wdrożenia licencji w ofercie Elsevier jest ponad 2- krotnie tańszy niż dla uczelni amerykańskich pozostają bez znaczenia dla kwestii ceny oferty złożonej w tym postępowaniu o zamówienie publiczne na rynku polskim. Wykonawca ma prawo do dowolnego kształtowania cen w składanych ofertach, uwzględniając specyfikę, zakres każdego z zamówień oraz własną politykę cenową na danym rynku zamówień.

Podobnie, argumentacja Odwołującego dotycząca tego, że Elsevier jest jednym z najdroższych dostawców systemów CRIS na świecie oraz że nie ma doświadczenia we wdrożeniach w Polsce a koszt jego oferty w ubiegłym roku był niższy o ok. 4mln. zł. nie oznacza jeszcze, że cena oferty Elsevier w tym postępowaniu o zamówienie publiczne jest rażąco niska i powinna wzbudzić wątpliwości Zamawiającego. Jak wynika z wyjaśnień Przystępującego, którym Odwołujący nie zaprzeczył, okres serwisu w obu tych kontraktach był różny, co przekładało się wprost na cenę oferty i powoduje, że ceny z obu postępowań nie mogą być porównywane.

Podsumowując, zdaniem Izby, wszystkie podnoszone przez Odwołującego okoliczności to jedynie jego hipotezy, nie poparte żadnymi dowodami i nie mające żadnego związku z ceną oferty zaoferowaną za przedmiot zamówienia, objęty tym postępowaniem o zamówienie publiczne.

Nie zasługują na uznanie wątpliwości zgłoszone przez Odwołującego dotyczące niewłaściwego zweryfikowania doświadczenia prezentowanego przez Elsevier. Zgodnie z opisem kryteriów, zamieszczonym w rozdz. XIV ust. 3 doświadczenie zawodowe zespołu wdrożeniowego Zamawiający punktował wdrożenie systemu typu CRIS rozpoznawalnego w międzynarodowym środowisku euroCRIS tj. znajdującego się na liście DRIS (The Directory od Research) i nie warunkował tego zamieszczeniem adresu URL instytucji czy badaniem

struktury systemu. Stąd uwaga Odwołującego, iż brak jest adresów URL w rejestrze DRIS, w tym dla jednostki centralnej nie ma znaczenia z punktu widzenia opisanego przez Zamawiającego kryterium oceny ofert. Wskazać trzeba, że Odwołujący nie sformułował w zakresie doświadczenia Elsevier żadnego konkretnego zarzutu, a wszystkie podniesione argumenty to raczej wątpliwości Odwołującego nie poparte żadnymi dowodami.

Odwołujący nie zaprzeczył wyjaśnieniom Elsevier, zawartym w piśmie procesowym, iż system w Amsterdamie i New Jersey to rozproszony, dwuinstancyjny system typu CRIS – system Pure, który składa się z pierwszoinstancyjnych wdrożeń lokalnych w poszczególnych jednostkach i warstwy centralnej, wykorzystujących usługi sieciowe do wymiany danych i aktualizacji. Wdrożenie to miało charakter wdrożenia federacyjnego, obejmującego odrębne jednostki w różnych lokalizacjach i spełnia z powodzeniem wszystkie wymagania Zamawiającego.

Nieuzasadnione i zupełnie gołosłowne pozostały twierdzenia Odwołującego, że Elsevier nie jest w stanie dostosować systemu do wymogów polskiego prawa. Wszelkie wymagania co do zaoferowanego produktu zostały opisane w OPZ (Opisie Przedmiotu Zamówienia) oraz AIT (Arkuszu Informacji Technicznej), których spełnienie zostało zadeklarowane przez Elsevier. Wykonawcy w treści oferty składali jedynie zobowiązanie, iż wykonają i wdrożą funkcjonalności, których gotowy system, będący przedmiotem oferty jeszcze nie posiada. Wymagania co do funkcjonalności systemu były formułowane w momencie, gdy znany był jedynie kierunek zmian ustawy o szkolnictwie wyższym 2.0, stąd oczywistym jest, że nie uwzględniają one wszystkich zmian związanych z wejściem w życie tej ustawy. Nie ulega jednak wątpliwości, że potencjalni wykonawcy, w tym Elsevier jako wiodący światowy dostawca systemów CRIS, jest w stanie dostosować system do obowiązujących przepisów prawa. Wątpliwości Odwołującego w tym zakresie są zupełnie bezpodstawne.

Również wątpliwości Odwołującego co do dostępności ekspertów dedykowanych do realizacji zamówienia przez Elsevier nie zostały w żaden sposób uzasadnione. Brak jakichkolwiek obiektywnych powodów, aby przypuszczać, że eksperci wskazani w ofercie Elsevier nie będą dostępni w trakcie realizacji projektu. Odwołujący, na którym spoczywa ciężar wykazania faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne nie poczynił w tym zakresie jakichkolwiek ustaleń.

W zakresie oceny oferty konsorcjum Sages oraz Politechniki Warszawskiej w kryterium doświadczenie zespołu wdrożeniowego -30% Izba ustaliła, co następuje:

W rozdz. XIV ust. 3 Opis kryteriów, którymi Zamawiający będzie się kierował przy wyborze oferty wraz z podaniem wag tych kryteriów i sposobu oceny ofert, Zamawiający przewidziała kryterium „doświadczenie zawodowe zespołu wdrożeniowego - 30% (wzór- załącznik nr 6 do SIWZ)”.

- wdrożenie systemu typu CRIS rozpoznawalnego w międzynarodowym środowisku euroCRIS, tj. znajdującego się na liście DRIS (the Directory of Research Information System).

Kierownik: brak wdrożenia – 0 pkt, po 2 pkt za każde wdrożenie (jednak nie więcej niż 3 wdrożenia),

Specjalista ds. wdrożenia : brak wdrożenia – 0pkt, po 1 pkt za każde wdrożenie (jednak nie więcej niż 3 wdrożenia)

- wdrożenie rozproszone systemu typu CRIS rozpoznawalnego w międzynarodowym środowisku euro CRIS tj. znajdującego się na liście DRIS –

Kierownik: brak wdrożenia – 0 pkt, po 4 pkt za każde wdrożenie (jednak nie więcej niż 3 wdrożenia),

Specjalista ds. wdrożenia : brak wdrożenia – 0pkt, po 2 pkt za każde wdrożenie (jednak nie więcej niż 3 wdrożenia)

Konsorcjum Sages oraz Politechnika Warszawska przedstawił wykaz doświadczenia zawodowego zespołu wdrożeniowego wg załącznika nr 6 do SIWZ, wskazując na zespół osób, który zrealizował/realizuje następujące projekty:

1. Projekt InterScience Cloud – zintegrowana platforma o działalności naukowej Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, zbudowana z rozproszonych systemów dziedzinowych, w tym OMEGA-PSIR oraz systemu BPM
2. Uczelniana Baza Wiedzy Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu - w którym funkcjonalność bazy wiedzy jest rozproszona pomiędzy oprogramowaniem D- Space (repozytorium AMUR) i OMEGA-PSIR (instytucjonalny CRIS)
3. ONKO.SYS – sekretariat ds. Badań Naukowych. System oparty na rozproszonych komponentach OMEGA-PSIR, System Workflow Sharepoint, hurtowni danych SAS, innych istniejących systemów lokalnych (np. kadrowego) Użytkownik końcowy widzi spójny zagregowany system.
4. Baza Wiedzy Politechniki Warszawskiej (2013-2019) CRIS zbudowana jest w oparciu o rozproszone systemy uczelniane OMEGA-PSIR, USOS-APD, elkaDyplom, wydziałowe systemy CRIS.

W dniu 4 czerwca 2019r. Zamawiający wezwał Odwołującego co udzielenia wyjaśnień w zakresie doświadczenia zespołu przedstawionego w ofercie, wskazując m.in., że „punktowane są wdrożenia rozproszone systemów typu CRIS a nie inegracja systemów typu CRIS z innymi systemami” . W odpowiedzi Odwołujący, pismem z dnia 7 czerwca br., złożył stosowne wyjaśnienia, które zgodnie z art. 8 ust. 3 Pzp w zw. z art. 11 ust. 2 uznk zastrzegł w całości jako tajemnicę przedsiębiorstwa.

W „Zawiadomieniu o weryfikacji doświadczenia” z dnia 27 czerwca 2019r. Zamawiający poinformował, że nie uznał wykazanego w 4 projektach doświadczenia zespołu wdrożeniowego i nie przyznał Odwołującemu punktacji w podkryterium „wdrożenie rozproszone systemu typu CRIS rozpoznawalnego w międzynarodowym środowisku euro CRIS tj. znajdującego się na liście DRIS”. W efekcie w kryterium „doświadczenie zawodowe zespołu wdrożeniowego” Odwołujący otrzymał 22,80 pkt, zaś Elsevier 30 pkt. W łącznej punktacji wszystkich kryteriów: Odwołujący otrzymał 92,80 pkt, zaś Elsevier 93,15pkt.

W podkryterium doświadczenie zawodowe zespołu wdrożeniowego, Zamawiający przyznawał punkty za pełnienie funkcji kierownika lub/i specjalisty ds. wdrożenia biorących udział we wdrożeniach rozproszonych systemu typu CRIS rozpoznawalnego w międzynarodowym środowisku euroCRIS tj. znajdującego się na liście DRIS (the Directory of Research Information System). Zgodnie z definicją zawartą w SIWZ, CRIS (Current Research Information System) to system bazodanowy obudowany funkcjonalnościami, zorientowany na gromadzenie rozbudowanych metadanych dotyczących wszystkich aspektów działalności badawczej instytucji, takich jak m.in.: publikacje, dane badawcze, projekty naukowe, naukowcy, aparatura badawcza, współpraca między ośrodkami naukowymi. Pozwala na zarządzanie i maszynową analizę tej działalności dzięki logicznej strukturze danych. Pozwala także na szerokie, otwarte udostępnianie gromadzonych informacji poprzez interfejsy wyszukiwawcze. Na potrzeby prawidłowego rozumienia pojęcia „system rozproszony” należy z kolei odwołać się do definicji podanej w SIWZ, zgodnie z którą jest to system, którego poszczególne elementy (serwery) znajdują się w lokalizacjach fizycznie od siebie oddalonych, serwery są wyposażone w oprogramowanie umożliwiające współdzielenie zasobów, komunikują się przy wykorzystaniu sieci komputerowej, są postrzegane przez użytkowników jako pojedynczy i zintegrowany system.

Mając na uwadze literalne brzmienie kryterium oceny ofert Zamawiający, w ocenie Izby, punktował wdrożenia rozproszone systemu typu CRIS a nie wdrożenia rozproszonego systemu CRIS. Zamawiający nie wymagał, aby rozproszenie dotyczyło architektury systemu, co oznacza, że dopuszczalnym było, aby system składał się z różnych modułów, różnych dostawców.

Zamawiający i Przystępujący w sposób nieuzasadniony, oceniając przedstawione przez Odwołującego wdrożenia odwołują się do wymagań, zawartych w lit. C pkt 5 OPZ dotyczących architektury rozproszonej systemu i wskazują, że wdrożenia przedstawione przez Odwołującego nie składają się z warstwy lokalnej dla każdego z partnerów i warstwy centralnej, zapewniającej odpowiednią komunikację z lokalnymi wdrożeniami. Wymaganie

z pkt 5 lit. C OPZ dotyczy przedmiotu zamówienia, który ma być zrealizowany w ramach tego zamówienia publicznego i nie może być rozciągane na kryteria oceny ofert.

Przy czym należy zgodzić się z twierdzeniami Zamawiającego oraz Przystępującego, że kryteria oceny ofert muszą być związane z przedmiotem zamówienia, co wynika wprost z art. 91 ust. 2 Pzp. Trzeba jednak zauważyć, że jest to wskazówka kierowana do Zamawiającego co do doboru i sposobu opisu kryteriów na etapie konstruowania specyfikacji istotnych warunków zamówienia, a nie na etapie oceny ofert, w momencie gdy kryteria zostały już sprecyzowane. W takiej sytuacji, zgodnie z zasadą uczciwej konkurencji i równego traktowania, obowiązkiem Zamawiającego jest ocena ofert zgodnie z ustalonymi przez siebie kryteriami rozumianymi w sposób literalny a jakkolwiek ich interpretacja rozszerzająca czy zawężająca nie jest dopuszczalna. Oznacza to, że kryteria oceny ofert nie mogą być interpretowane i odczytywane w kontekście innych wymagań OPZ, które nie zostały wprost wyrażone i przywołane w opisie samego kryterium.

Z tych względów nie zasługuje także na uznanie argumentacja Zamawiającego i Przystępującego co do rozróżnienia pojęć „wdrożeń instytucjonalnych” rozumianych jako wdrożenie w ramach jednej instytucji od „wdrożeń federacyjnych” rozumianych jako wdrożenie w kilku odrębnych instytucjach. Nie znajduje także oparcia w treści kryterium wymaganie co „monolitycznej aplikacji”. Sformułowanie użyte przez Zamawiającego w treści odpowiedzi na odwołanie, iż wymagał aby zespół posiadał doświadczenie we wdrażaniu jednego wspólnego systemu z elementami opartymi na tym samym oprogramowaniu zainstalowanym na serwerach partnerów projektu, wymieniającymi się danymi w tym samym modelu również nie znajduje oparcia w treści kryterium oceny ofert.

Okoliczność, że systemy Odwołującego nie zostały zarejestrowane i rozpoznane jako rozproszone na liście DRIS (*aggregated*) pozostaje bez znaczenia dla oceny w kryterium „doświadczenie zespołu wdrożeniowego”, bowiem w kryterium nie było wymagania, aby informacja o rozproszeniu była umieszczona na liście DRIS.

W ocenie Izby, mając na uwadze treść kryterium oceny ofert - wszystkie 4 wdrożenia, jakimi wykazało się konsorcjum Sages i Politechnika Warszawska można uznać za wdrożenia rozproszone systemów typu CRIS. Okoliczność, iż wszystkie 4 wdrożenia są rozproszonymi wdrożeniami typu CRIS potwierdzają złożone przez Odwołującego opinie Polskiego Towarzystwa Informatycznego autorstwa W. I., opinia prof. dr hab. inż. T. M. z Politechniki Poznańskiej oraz opinia prof. dr hab. B. M. z Uniwersytetu of Novi Sad, które Izba dopuściła jako dowody w sprawie. Dodatkowo Odwołujący złożył opinię prof. dr hab. M. N. z Centrum Cyfrowej Nauki i Technologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie na temat wdrożenia systemu OMEGA-PSIR w Politechnice Warszawskiej, z której jednoznacznie wynika, że wdrożenie Uczelnianej Bazy Wiedzy PW jest wdrożeniem rozproszonym systemu CRIS.

Odnośnie wdrożenia UBW – PW z oświadczeń pisemnych złożonych przez Rektora Uczelni prof. dr hab. inż. J. S. oraz Dziekana Wydziału Inżynierii Produkcji prof. dr hab. inż. A. K. i Dziekana Wydziału Elektrycznego dr R. S., jak również przedłożonych dokumentów i opinii wynika, że od samego początku tj. od roku 2010 system OMEGA - PSIR był wdrażany jako rozproszony. W pierwszej fazie wdrożono go na potrzeby kilku wydziałów Politechniki Warszawskiej, wdrożono 2 instancje systemu OMEGA-PSIR na serwerach Wydziałów Elektroniki i Technik Informatycznych oraz Wydziału Inżynierii Środowiska i Biblioteki Głównej, natomiast Wydział Chemii miał swoje własne rozwiązanie (wersja pilotowa zrealizowana była na 4 serwerach – jeden centralny i 3 wydziałowe). W latach 2011-2013 zrezygnowano z rozproszenia na rzecz architektury centralnej, jednak – jak wynika z oświadczeń dr R. S. Wydział Elektryczny oraz Dziekana Wydziału Inżynierii Produkcji, kilka wydziałów zdecydowało się kontynuować sprawozdawczość za pomocą swoich dotychczasowych rozwiązań (system ISOD). Aktualnie w skład architektury systemu UBW PW wchodzi: serwer centralny zlokalizowany w Centrum Informatyzacji PW gmach główny, dwa serwery ISOD Wydziału Elektrycznego oraz Inżynierii Produkcji, znajdujące się w odrębnych lokalizacjach. Na serwerach obu wydziałów WE i IP zainstalowany jest system typu CRIS, wymiana zasobów informacyjnych odbywa się za pomocą sieci w obie strony, a system jest postrzegany przez użytkowników jako pojedynczy, zintegrowany system. Aktualnie główne oprogramowanie systemu OMEGA-PSIR jest zainstalowane na serwerze w Centrum Informatyzacji PW, natomiast dwa wydziały (Wydział Elektryczny i Wydział Inżynierii Produkcji) każdy z oprogramowaniem ISOD są zintegrowane w oprogramowaniu OMEGA-PSIR, systemy te komunikują się wzajemnie. Okoliczności te sprawiają, że wdrożenie UBW PW można zaliczyć do wdrożeń rozproszonych typu CRIS.

W zakresie wdrożenia ONKO.SYS., jak wynika z oświadczeń z dnia 6 i 28 czerwca 2019r. kierownika projektu dr hab. n. med. M. C. Centrum Onkologii – Instytutu im. M. Skłodowskiej – Curie system ONKO.SYS jest wielomodułowym systemem składającym się z czterech różnych modułów, w tym OMEGA-PSIR (Sekretariat Naukowy) a także modułu danych badawczych – oprogramowanie SAS oraz MEDStream Designer i modułu biblioteka – Prolib. Moduły ONKO.SYS są rozproszone tzn. występują w różnych serwerach i mają odrębne lokalizacje i komunikują się między sobą przez sieć, co oznacza że tworzą systemem rozproszony. Istotne jest także to, że wszystkie moduły składają się na funkcjonalność końcowego zaawansowanego systemu rozproszonego typu CRIS, na co wskazał w opinii prof. dr hab. inż. T. M. .

W zakresie projektu InterScience Cloud - zintegrowanej platformy o działalności naukowej Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, zbudowanej z rozproszonych systemów dziedzinowych, w tym OMEGA-PSIR oraz systemu BPM w oparciu o oświadczenie z dnia 29 kwietnia i 1 lipca 2019r. Dyrektora Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, Izba ustaliła, że system składa się

z rozproszonych komponentów i źródeł danych obejmujących między innymi dane gromadzone w Systemie OMEGA -PSIR. Dodatkowo system będzie zintegrowany z innymi dziedzinowymi bazami wiedzy, systemem kadrowym oraz platformą procesową (BPM). System składa się z odrębnych fizycznie serwerów, posadowionych w różnych lokalizacjach, środowisko składa się z dwóch instancji OMEGA-PSIR (produkcyjnej i testowej). System OMEGA- PSIR wersje produkcyjna i testowa komunikują się z instancją OMEGA- PSIR zlokalizowaną na Politechnice Warszawskiej (SINBAW) w celu wymiany danych. Wszelkie dane są synchronizowane przez sieć, między komponentami w ustalony sposób, wzajemnie powiązane a użytkownik końcowy może je przeglądać, wyszukiwać w jednolity sposób. Odnośnie Uczelnianej Bazy Wiedzy Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu – w którym funkcjonalność bazy wiedzy jest rozproszona pomiędzy oprogramowaniem D- Space (repozytorium AMUR) i OMEGA-PSIR (instytucjonalny CRIS) Izba oparła się na oświadczeniach z dnia 29 kwietnia oraz 1 lipca 2019r. złożonych przez Z-cę Dyrektora Biblioteki Uniwersyteckiej mgr M. R.k, z których wynika, że realizowany system składać się będzie z rozproszonych komponentów i źródeł danych obejmujących różne komponenty i moduły i znajdujących się w odrębnych lokalizacjach. Wszelkie gromadzone dane będą synchronizowane przez sieć, pomiędzy komponentami w ustalony sposób, wzajemnie powiązane a użytkownik końcowy będzie mógł je przeglądać w jednolity sposób za pomocą interfejsu OMEGA-PSIR. W konsekwencji, wszystkie 4 wdrożenia przedstawione przez konsorcjum Sages oraz Politechnikę Warszawską złożone są z wielu autonomicznych modułów, którego poszczególne elementy (serwery) znajdują się w lokalizacjach fizycznie od siebie oddalonych. Serwery są wyposażone w oprogramowanie umożliwiające współdzielenie zasobów, komunikują się przy wykorzystaniu sieci komputerowej i są postrzegane przez użytkowników jako pojedynczy i zintegrowany system, co oznacza, że należy je uznać za rozproszone wdrożenia typu CRIS.

Z tych względów, Izba uwzględniła odwołanie w zakresie zarzutu dotyczącego nieprawidłowej oceny oferty Odwołującego i nakazała Zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz dokonanie ponownego badania i oceny ofert i przyznanie Odwołującemu dodatkowej punktacji w kryterium doświadczenie zawodowe zespołu wdrożeniowego.

W zakresie kosztów postępowania odwoławczego, zgodnie z art. 192 ust. 10 ustawy Pzp, strony ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku, z zastrzeżeniem art. 186 ust. 6. Zgodnie z § 5 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41 poz. 238 ze zm.) w przypadkach nieuregulowanych w ust. 1-3 Izba orzeka o kosztach

postępowania, uwzględniając, że strony ponoszą koszty postępowania odwoławczego stosownie do jego wyniku. Jak wskazuje się w piśmiennictwie, reguła ponoszenia przez strony kosztów postępowania odwoławczego stosownie do wyników postępowania odwoławczego oznacza, że „obowiązuje w nim, analogicznie do procesu cywilnego, zasada odpowiedzialności za wynik procesu, według której koszty postępowania obciążają ostatecznie stronę „przegrywającą” sprawę (por. art. 98 § 1 k.p.c.)”. Jak wynika z postanowienia SN z dnia 31 stycznia 1991 r. II CZ 255/90, LEX nr 5314, stosunkowe rozdzielanie kosztów polega na rozdzieleniu kosztów między stronami stosownie do wyniku postępowania i do wysokości, w jakiej zostały poniesione.

Bogate orzecznictwo sądów okręgowych wskazuje, że w przypadku rozstrzygnięcia, w którym część odwołania wniesionego do Izby zostaje oddalona, zaś część uwzględniona, zasada odpowiedzialności za wynik postępowania odwoławczego oznacza obowiązek stosunkowego rozdzielania kosztów postępowania odwoławczego w takiej części, w jakiej odwołanie odniosło skutek. Pogląd taki został wyrażony m.in. w wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach z 20lipca 2016r. sygn. akt X GA280/16, w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 22 stycznia 2016 r. sygn. akt XXIII Ga 1992/15, w postanowieniu Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 3 października 2013 r. sygn. akt X Ga 286/13, wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 29 listopada 2016 r. sygn. akt XXIII Ga 880/16, wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 17 listopada 2016 r. sygn. akt X Ga 653/16, postanowieniu Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 grudnia 2017 r. sygn. akt XXIII Ga 1886/17 oraz postanowieniu Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 18 grudnia 2018r. sygn. akt XXIII Ga 830/18.

Izba, mając na uwadze powyższe oraz okoliczność, że odwołanie zostało uwzględnione jedynie w części dotyczącej niewłaściwej oceny oferty Odwołującego, zaś w pozostałej części zarzuty odwołania nie zasługiwały na uznanie, uznała, że stosownym jest rozdzielanie kosztów postępowania odwoławczego między strony postępowania w częściach równych po 9 300zł. Na koszty postępowania odwoławczego składał się wpis w wysokości 15 000zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika Odwołującego w wysokości 3 600zł, zgodnie ze złożoną do akt sprawy fakturą, łącznie 18 600zł.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania, zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 2, § 3 i § 5 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. 2018 poz. 972).

Przewodniczący: